

Barbara Otwinowska

"Kraków w czasach Piotra
Kochanowskiego", Henryk Barycz,
Karolina Targosz,
Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 91

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BARYCZ Henryk: Włoskie podróże Piotra Kochanowskiego. /Streszczenie/. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss.Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 35-38.

Autor łączy opis podróży Kochanowskiego z charakterystyką jego studiów, rozpoczętych w Królewcu, a zakończonych w Padwie. Spośród czterech włoskich podróży Kochanowskiego uważa za najbardziej owocny dla wykształcenia i rozwoju pisarza jego pierwszy i najdłuższy pobyt w Padwie w l. 1588-1594. Kochanowski studiował wówczas u A. Riccoboniego i C. Cremoniniego, mógł też zetknąć się z Akademią degli Elevati, której wybitnym członkiem był Torquato Tasso. W tym okresie zawarł w Padwie znajomość ze St. Reszką oraz Gabrielem i Andrzejem Tęczyńskimi. Z Janem Tęczyńskim zaprzyjaźnił się również we Włoszech w czasie drugiej podróży /1600 - ok. 1602/, którą odbywał jako preceptor S. Lubomirskiego. Podróż trzecią, kuracyjno-turystyczną, odbył w r. 1610, a czwartą /1613-1615/ podjął jako mentor Adama Ostrogskiego.

BP/38

B.O.

/II/ BARYCZ Henryk, TARGOSZ Karolina: Kraków w czasach Piotra Kochanowskiego. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 39-64.

Obszerny przegląd kultury umysłowej i artystycznej Krakowa w pierwszych dwu dziesięcioleciach XVII wieku, z podkreśleniem momentów, w których Piotr Kochanowski mógł uczestniczyć ze względu na pełnioną funkcję sekretarza królewskiego i osobiste zainteresowania. Pomimo przeniesienia stolicy do Warszawy w r. 1609, Kraków jeszcze do potopu szwedzkiego zachował prężność kulturalną: tradycje silnych związków z kulturą włoską. Te m.in. motywy mogły pokierować decyzją Piotra Kochanowskiego, by osiedlić się na stałe w Krakowie w l. 1615-1620. Jest to okres przemiany Krakowa z ośrodka kultury renesansowej w miasto o charakterze barokowo-kontrreformacyjnym.

BP/38

B.O.